

[Knud Kristensen.]

af Landet, hvor Ejendomsbeskatningen er lav, og sammenholde dem med Ejendomspriserne i de Egne af Landet, hvor den er høj, vil Finansministeren se, at der ikke er nogen paaviselig Forskel mellem Ejendomspriserne de forskellige Steder. Det kan jo være en meget smuk Teori, men det viser sig, at i Praksis holder det ikke Stik. Man kunde egentlig lige saa godt sige, at det kunde være Tilfældet med personlige Skatter. Hvis der var en Kommune eller Egn i Landet, hvor de personlige Skatter var ekstraordinært høje, kunde man jo ogsaa paa Forhaand have den Mening, at Folk vilde have mindre Lyst til at søge derhen og købe Ejendomme og derigennem give et Bidrag til, at Ejendomspriserne paa denne Egn ogsaa var lave. Og det samme kan jeg i Virkeligheden sige om den indirekte Beskatning. Den indirekte Beskatning, der gennemføres af Staten, er jo ens over hele Landet, men med Hensyn til den kommunale indirekte Beskatning, som ligger paa Gas og Elektricitet, kunde man ogsaa godt opstille den Teori, og den har en meget stor Sandsynlighed for sig, at Ejendomspriserne i de Købstæder, hvor disse Afgifter var store, paavirkes heraf. Jeg ser i Virkeligheden ikke, hvorfor Ministeren mener, at dette skulde være en særlig Virkning af Ejendomsskatterne, og at disse Skatter derfor ikke kunde regnes med som en virkelig Tyngde paa de nuværende Besiddere af Ejendommene. Der er ikke nogen væsentlig Forskel paa dem og de øvrige Skatter, hvad ogsaa det praktiske Liv viser.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at hvis disse Mennesker nu, hvad jeg ikke tvivler om, har denne Opfattelse og vilde fastholde den under alle Forhold, var der da nogen Mening i det, men Forholdet er jo det, at denne Opfattelse har de kun, eller giver de i hvert Fald kun til Kende, naar der er Tale om at nedsætte Skatten — det kan man ikke gøre, for det bliver en Gave, siger de. Men hvad saa, naar man skal forhøje den? Saa maatte dette jo blive en Behæftelse af Ejendommene, i Virkeligheden en Ekspropriation af en betydelig Del af Ejendommene og en Ekspropriation uden Erstatning. Men det

hører man aldrig noget om fra disse Folks Side. Da Ejendomsbeskatningen blev forhøjet ifølge Udligningsloven, stod den højtærede Finansminister ikke op og advarede Indenrigsministeren mod at gennemføre en Forhøjelse af Ejendomsbeskatningen ud fra den Betragtning, at man derved eksproprierede en Del af Ejendommene, som maatte virke, ikke blot da den skete, men ved Salg ud i al Fremtid, idet der var Tale om en Værdi, man fratog Ejendommene, og som de aldrig kunde faa Erstatning for.

Derfor henstiller jeg til den højtærede Finansminister, som jeg har Indtryk af gerne vil forstaa og have lidt Ræson i sin Opfattelse, om han ikke vil sige mig lidt om, hvordan det kan være, at han ikke er saa ivrig for at hævde denne Opfattelse, naar der er Tale om Skatteforhøjelse, men kun, naar der er Tale om Skattenedsættelse.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger om vor Handelsomsætning med Udlandet i Anledning af de Udtalelser, som er fremsat dels af den højtærede Udenrigsminister og dels af den højtærede Landbrugsminister.

Den højtærede Udenrigsminister sagde, at den Friliste, vi har, er meget omfattende men den Del af den, som angaar Varer, der har Eksportinteresse, altsaa handelspolitisk Interesse, er meget beskedene. Ja, det er jeg fuldstændig enig i, men det slaar jo den Paastand for Panden, som Regeringspartierne nu gennem Aaringer har fremført, nemlig at hele den Regulering, der blev foretaget i sin Tid, gennemførtes af Hensyn til vor Handelsomsætning med Udlandet. Det var det, vi hørte fra Regeringspartiernes Tilhængere, naar de skulde forsvare Valuta-centralen, og at man tog hele vor Vareomsætning med Udlandet ind under denne Regulering. Jeg henstiller, at disse Udtalelser tages op til Overvejelse af det ærede Medlem Hr. Rager sammen med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som, naar vi har stillet Forslag om, at de Varer, som ikke havde handelspolitisk Interesse, skulde undrages Reguleringen, har sagt, at det var den mest vidtgaaende Regulering, man kunde tænke sig. Nu har de Herrer altsaa Udenrigsministerens Ord for, at det var en noget mindre heldig Udtalelse, for at bruge et mildt Udtryk, og jeg vil tro, de vil tage dette til Efterretning — jeg har jo